

"Ευχαριστώ τον αδελφικό μου φίλο Στέφανο που με τα κείμενά του κρατάει τα vrisika.gr ακόμα ζωντανά, εύχομαι μέσα από την καρδιά μου να είναι πάντα καλά και να τον δούμε σύντομα στο χωριό."

Φέτος η άνοιξη μπήκε εκρηκτικά σαρώνοντας την καταχνιά του χειμώνα και μοίρασε απλόχερα τα χρώματά της σ' αυτή τη βορεινή πρωτεύουσα. Εκείνο όμως που την έντυσε και την ομόρφυνε είναι τα λιλά χρώματα της πασχαλιάς που μοιάζουν να την κυριεύουν μαζί με εκείνη την ευωδία στον αέρα που σου θυμίζει πατρίδα, Πασχαλιά μαζί με την πίκρα του επιτάφιου. Άνοιξη και αναγέννηση εδώ στο μακρινό Βερολίνο, χαμένος στη γαλάζια θάλασσα των ματιών ενός λατρεμένου παιδιού.

Περπατώ σε μια ολοζώντανη πόλη και νοιώθω τις πτώσεις και τις υπερβάσεις που γνώρισε αυτός ο τόπος. Όλα αλλάζουν εδώ και όμως σε κάθε σου βήμα νοιώθεις να σε κυκλώνει η ιστορία με κρότους πολυβόλων, αίμα, καταστροφή και διáιρεση που κράτησε περίπου 45 χρόνια. Ένα μεγάλο μέρος της κοντινής μας ιστορίας γράφτηκε εδώ.

Στα χέρια μου έπεσε ένα κολάζ φωτογραφιών (Σεργκέϊ Λαρένκωβ) με κοινή απεικόνιση του τότε και του σήμερα "...

